UUTISET

Suomalaisesta näkökulmasta tuntuu oudolta, että joku aiheuttaa vahinkoa ja vahingon kärsijä joutuu itse hakemaan korvausta. **HANNU NISSI, URJALA**

PÄIVÄN PUNKTI

Direktiivi-hanhi

Kansanedustaja Pertti Salolainen (kok.) on huolestunut valkoposkihanhien aiheuttamasta ongelmasta kaupunkien ihmisille. Salolainen valitti televisiossa sitä, että hanhet kakkivat kaikki paikat täyteen jätöksiä.

Ongelma on kieltämättä olemassa. Kukapa siitä tykkää, että uimarannat ja puistot ovat täynnä hanhien muistomerkkejä. Valkoposkihanheen kiteytyy koko nykyinen byrokraattinen ympäristöpolitiikka.

Maailma on mennyt hulluksi, kuvasi tiedemiestuttavani ongelmaa. Vaikka hanhet levittävät tautejakin, tällaiselle asialle ei muka voida tehdä mitään. Ihmisiltä on kadonnut luontosuhde ja käsitys siitä, mitä on järkevää tehdä ja mitä ei.

Salolainen valitti, että hanhet ovat tulleet liian kesyiksi. Maalla tätä ongelmaa ei kuulemma ole.

Aiemmin Salolainen on kantanut huolta susista. Voisi kuvitella, että jos hanhien kesyyntyminen on ongelma kaupungissa, susien kesyyntyminen voisi olla sitä maaseudulla.

Valkoposkihanhiongelma järjestyisi helposti, jos linnut peloteltaisiin tiehensä. Hanhi olisi myös hyvää lähiruokaa, kuten on esitetty. Mutta.

Tämä hanhi on sellainen valtias, että sitä ei noin vain saa pelotella. Vaikka laji ei kuulu edes Suomen luontoon, se on suojeltu lintudirektiivin liitteen 1 määräyksillä.

Toisaalla EU käy kamppailua vieraslajeja vastaan. Vieraslajilistalla on toinen tulokas, kanadanhanhi. Kun kanadanhanhi rinnastetaan supikoiraan, on valkoposkihanhi yhtä arvokas kuin kansallislintu laulujoutsen.

Vieraslajien tuominen Suomen luontoon on lailla kiellettyä. Valkoposkihanhet päästettiin kuitenkin vapaaksi 1990-luvulla Korkeasaaren eläintarhasta. Kun villit hanhiparvet lensivät matkallaan Korkeasaaren yli, direktiivihanhet tulivat tervehtimään tarhasta vapautuneista sukulaisiaan ja jäivät taloksi.

Nyt sitten helsinkiläisten ja turkulaisten kengät tahriintuvat hanhenkakkaan. Hyi. Eikä asialle muka voida tehdä mitään.

Suomalainen ympäristövirasto on tunnetusti lujempi kuin itäsaksalainen betonibunkkeri. Tämän vuoksi myöskään luonnonsuojelija Pertti Salolaisen uljas ristiretki valkoposkihanhia vastaan ei tule päätymään mihinkään järkeviin tuloksiin. Direktiivit eivät tunne hanhenkakkaa.

LAURI KONTRO on Maaseudun Tulevaisuuden päätoimittaja.

lauri.kontro@maaseuduntulevaisuus.fi

POLITIIKASTA LYHYESTI

Stubb haikailee Nato-jäsenyyttä

Pääministeri **Alexander Stubb** (kok.) sanoo ruotsalaisen Dagens Nyheter -lehden lauantaina julkaisemassa haastattelussa, että hän olisi halunnut Suomen liittyvän Natoon jo vuonna 1995, samalla kun Suomesta tuli EU:n jäsen.

Suomen ja Ruotsin olisi Stubbin mielestä ratkaistava suhde Natoon yhdessä.

Perjantaina Stubb sanoi, että Suomen on oltava itsekäs, eikä ulkoistaa päätöstään esimerkiksi Ruotsille.

Jääskeläinen huolissaan KD:sta

Kristillisdemokraattien puoluevaltuuston puheenjohtaja, kansanedustaja **Jouko Jääskeläinen** sanoo suhtautuvansa epäilevästi hankkeeseen aikaistaa KD:n puoluekokous alkuvuoteen.

KD:n varapuheenjohtajan **Laura Peuhkurin** puheenjohtaja **Päivi Räsäseen** kohdistamaa arvostelua Jääskeläinen pitää harmillisena ylilyöntinä, joka ei anna aihetta enempään.

Ilmajokelainen kasvuyritys hakee jalansijaa Venäjältä

JPT-Industria Oy aloitti kolmihenkisenä rehuteollisuuden kunnossapitofirmana vuonna 2007. Sittemmin bisnes on laajentunut uusille alueille ja henkilöstön määrä moninkertaistunut.

JUHA HARJU

Tapani Pahankala (oik.) ja Paavo Keränen olivat viime viikolla hitsaustöissä yrityksen työhallissa Ilmajoella. Rehustamo hitsataan tiiviiksi ulkoa ja sisältä.

ILMAJOKI (MT)
Ilmajokelainen JPT-Industria Oy on kasvanut muutamassa vuodessa huomattavasti.

”Aloitimme vuonna 2007 kolmihenkisenä rehuteollisuuden kunnossapitoon ja prosessirakentamiseen keskittyvänä yrityksenä. Sittemmin toiminta on laajentunut, ja painopiste on siirtynyt enemmän projektirakentamisen suuntaan”, toimitusjohtaja **Juha Nisula** sanoo.

Viime vuonna liikevaihto oli 10,8 miljoonaa euroa ja vakituisia työntekijöitä oli 38.

”Valmistamme ja suunnittelemme itse laitokset, jotka myymme ja rakennamme avaimet käteen -periaatteella”, Nisula kertoo.

Uusimmat tuotteet ovat kaurankuorenerottelija-yhdistelmälaite isoille broileritiloille sekä kahdesta kontista koostuva Farmix-linjasto.

Yrityksen lippulaivana on Koskenkorvalle rakennettu A-rehun tehdas.

Valttina moniosaaminen

JPT-Industria tarjoaa ratkaisuja broileri-, sika- ja nautarehujen valmistukseen.

Yrityksen toimialue kattaa prosessisuunnittelun, laitosasennukset, huollon, kunnossapidon, suunnittelun ja tuotekehitystyön.

”Työntekijämme ovat osaavia ja sitoutuneita. Monipuolinen osaaminen rehuteollisuudesta, teollisuudesta sekä insinööripuolelta on vahvuutemme. Tärkeintä on vastata asiakkaidemme tarpeisiin”, Nisula arvioi.

”Asiakaskuntamme on kotimaassa pääsääntöisesti rehuteollisuuden piirissä, mutta vähemmän maataloudessa. Tuotteemme soveltuvat parhaiten suuriin, teollisen mittakaavan yksiköihin”, hän taustoittaa.

Tilakokojen kasvu näyttäisi suosivan ilmajokelaisfirmaa.

”Kun tilakoko on suurempi, tarvitaan järeämpää kalustoa. Vastaamme parhaiten juuri tähän tarpeeseen”, sanoo suunnittelija **Juha Raja**.

Jalasjärveläinen Juha Raja (vas.) työskentelee suunnittelijana toimitusjohtaja Juha Nisulan luotsaamassa JPT-Industriassa.

» Kun tilakoko on suurempi, tarvitaan järeämpää kalustoa. Vastaamme parhaiten juuri tähän tarpeeseen.«
JUHA RAIJA

”Venäjällä arvostetaan laatua”

Viime vuodesta lähtien yritys on kansainvälistänyt toimintaansa. Merkittävin suunta on Venäjä.

”Venäjällä on kasvavat markkinat ja toisaalta tilakoot ovat suuria. Venäjällä arvostetaan tuotteidemme korkeaa laatua”, toteaa Raja.

Toimitusjohtaja Nisulan mukaan Venäjän-markkinoille pääseminen ei ole helppoa, mutta pitkäjänteinen työ palkitaan.

”On tärkeää, että tuntee oikeat ihmiset. Venäjällä tarvitaan kärsivällisyyttä, mutta toisaalta kun kontaktit saadaan solmittua, on kaupankäynti rehtiä”, Nisula toteaa.

Markkinointi on tuottanut tulosta, sillä tilauksia etupäässä tilarehustamoista on tullut Moskovan ja Pietarin alueille sekä Etelä-Venäjälle.

Turvallisuuspoliittinen kriisi Ukrainassa ei ole toistaiseksi vaikuttanut kauppasuhteisiin, mutta Nisula varoittaa talouspakotteista.

”Jos Suomi ylipäätään aikoo pysyä pienenä maana hengissä, on syytä muistaa, että Venäjä on meille ensisijainen kauppakumppani. Siellä suomalaisia arvostetaan ja meihin luotetaan.”

Yritys aikoo lisätä Venäjänkaupan volyymiä tulevaisuudessa entisestään.

Yhteistyökuvioita on solmittu myös Afrikan mantereelle, enimmäkseen Keniaan ja Tansaniaan.

JUKKA KOIVULA

PTT:N TALOUSTUTKA

Mitä tekisi neandertalilainen?

Useat lehdet uutisoivat hiljattain neandertalinihmisen syöneen myös kasviksia.

Uutisen lähteenä toimineessa tutkimuksessa itse asiassa kerrotaan ulosteanalyysien paljastaneen kasviperäisen ravinnon osuuden olleen neandertalinihmisen ruokavaliossa aiemmin oletettua suurempi. Neandertalilainen oli siis sekasyöjä kuten nykyihminen ja useimmat sen nykyisistä lähisukulaisista.

Jokainen luontoa tunteva ymmärtää, että metsästäjä-keräilijän ravinnon on ollut pakko koostua kulloinkin saatavilla olevasta ravinnosta. Ennen modernia maataloutta, elintarviketeollisuutta ja säilöntämenetelmiä ruoan laajamittainen varastointi on ollut joko vaikeaa tai suoranaisesti mahdotonta. Metsästäjä-keräilijä on olosuhteiden pakosta syönyt monipuolisesti saatavilla olevaa ravintoa.

Saatavuus on ohjannut ihmisen ravintokäyttäytymistä myös Suomessa pitkään. Vielä sata vuotta sitten suomalaiset saivat pääosan energiastaan leivästä. Ruokaan liittyvät käsitykset muuttuvat kuitenkin nopeasti. Esimerkiksi käsitys lihasta ihmisen pääasiallisena päivittäisenä ravintona on nuori. Laajamittaisesti suomalaisilla on ollut mahdollisuus syödä päivittäin lihaa vasta 1950-luvulta alkaen.

Ajatus päivittäisestä liha-ateriasta välttämättömyytenä on kuitenkin yhden sukupolven elinaikana istutettu syvälle, kuten muun muassa Helsingin kaupunginvaltuustossa taannoin koulujen kasvisruokapäivästä käyty keskustelu osoitti.

Nykypäivän suomalaisen ei tarvitse ottaa saatavuutta ja sesonkeja huomioon. Voimme käytännössä syödä mitä haluamme milloin haluamme. Moderni maatalous ja elintarviketeollisuus on myös poistanut välittömän tarpeen ajatella ruokaa ravinnon lähteenä.

Ruoka on nykymaailmassa kulutushyödyke siinä missä vaatteet, autot ja älypuhelimet ja siten jälkiteollisten identiteettipelien rakennusainetta. Uusia ruokavalioita, joiden perusteet jäävät useimmille hämäriksi, ilmestyy muutaman kuukauden välein.

Neandertalilaisella tuskin oli mahdollisuutta tai tarvetta miettiä ravintokäyttäytymisensä kaikkia puolia. Paastot ja yltäkylläisyys seurasivat toisiaan luonnonmukaisessa rytmissä ja päivittäinen ateria muodostui siitä mitä oli saatavilla.

Emme onneksi ole enää samalla tavoin luonnon armoilla, mutta voisimme kenties ottaa oppia metsästäjä-keräilijän suhteesta ruokaan. Kulttuuristen ulottuvuuksiensa ohella ruoka on yhä sekä välttämättömyys että nautinto. Kesä on monessa suhteessa hyvän ruoan sesonki ja oivaa aikaa nauttia tuoreesta ja monipuolisesta ravinnosta. Niin luolamieskin olisi tehnyt.

VALTTERI HÄRMÄLÄ on PTT:n ekonomisti.

valtteri.harmala@ptt.fi

Bland epäilee gm-esitystä

Ympäristöneuvosto hyväksyi kesäkuussa EU-komission esittämän kompromissin, joka antaa jäsenmaille oikeuden kieltää gm-viljely alueillaan.

Vihreiden varapuheenjohtaja **Anne Bland** näkee uuden esityksen komission keinona avata Euroopan ovet Monsanton kaltaisille jättiyrityksille.

”Jos esitys nyt hyväksytään tämän ”oikeus kieltää” -retoriikan varjolla, jotkut maat kuten Britannia, Espanja ja Unkari tullevat päästämään gm-lajit pelloilleen.”

MT

Määritelmä saamelaisesta hiertää

Oikeusministeriön ja saamelaiskäräjien neuvottelema saamelaisuuden määritelmä hiertää Lapissa. Saamelaiskäräjien vaaliluetteloista tähänkin saakka pois suljetut katsovat sen kaventavan määritelmää entisestään.

Saamelaisten ylin päättävä elin saamelaiskäräjät hyväksyi uuden määritelmän viikko sitten perjantaina.

Alkusyksystä määritelmään ottaa kantaa **Alexander Stubbin** (kok.) hallitus, kun se antaa esityksen saamelaiskäräjälaista.

MT

Pellolle laskeutuva velvollinen korvaamaan vahingot

Lopen Räyskälässä järjestettiin viime ja toissa viikolla purjelennon MM-kisat.

Kaksi saksalaiskilpailijaa laskeutui torstai-iltana koneillaan urjalalaisen **Hannu Nissin** kukkivaan rypsipeltoon. Koneet tekivät Nissin mukaan ikävää jälkeä. ”Siinä terälehdet lentelevät, kun siivet lahnaavat kasvustoa.”

Nissin mukaan lentäjät totesivat, että Nissin pitää hakea korvausta omasta vakuutusyhtiöstään, joka vuorostaan hakee sitä lentäjien vakuutusyhtiöstä.

”Suomalaisesta näkökulmasta tuntuu oudolta, että joku aiheuttaa vahinkoa ja vahingon kärsijä joutuu itse hakemaan korvausta.”

Tilanteessa puhuttiin myös vahingon korvaamisesta käteisellä, mutta lentäjillä ei Nissin mukaan ollut riittävästi rahaa mukana.

Kielimuurista ja erimielisyydestä huolimatta osapuolet olivat lopulta yksimielisiä siitä, että poliisi kutsutaan paikalle.

Nissi suosittelee, että poliisi pyydetään vastaavissa tapauksissa aina paikalle dokumentoimaan tapahtuneet vahingot.

”Vahinkojen arvioinnissa voisi turvautua esimerkiksi Pro Agrian lausuntoon”, hän pohtii.

Kaikilla koneilla on vastuuvakuutus

Kilpailun johtaja **Heikki Pohjola** kertoo, että vahinkojen korvaaminen on aina pilotin ja viljelijän välinen asia. Kilpailun järjestäjällä ei ole varattuna rahastoa korvauksia varten.

Ilmailumääräykset vaativat, että jokaisella koneella on kolmannen osapuolen vastuuvakuutus, Pohjola toteaa. Kilpailun järjestäjät tarkistavat vakuutusten ajantasaisuuden ennen kisaa.

Kilpailijoita myös ohjeistetaan ottamaan yhteyttä maanviljelijään maastolaskutapauksissa ja noudattamaan viljelijän ohjeita koneen siirtämisessä pellolta kuljetusperävaunuun, Pohjola kertoo.

Myös MTK:n lakimies **Tommi Siivonen** korostaa, että lentäjien on korvattava maanomistajalle aiheutuneet vahingot vahingonkorvauslain mukaisesti.

Kannattaa yrittää sopia heti

Kun kone laskeutuu pellolle, Pohjola suosittelee, että asia pitäisi pyrkiä sopimaan heti paikan päällä. ”Jos se ei onnistu, korvaus pitää hakea koneen vakuutuksen kautta.”

Pohjola vakuuttaa myös, että järjestäjillä on kaikkien kilpailijoiden tiedot. ”Meidän kauttamme heihin saa myöhemminkin yhteyden.”

Vahinkoja yritetään välttää

Pohjola sanoo ymmärtävänsä hyvin viljelijän harmin. Pellolle laskeutuva, yhden pyörän varassa muutamia kymmeniä metrejä rullaava kone ei alkukesällä tee juurikaan vahinkoa, mutta korkeassa, kukkivassa kasvustossa sitä syntyy enemmän.

Maastolaskut kuuluvat kilpapurjelentoon väistämättä. Pohjolan mukaan kisasäät olivat nyt niin huonot, että niitä tuli tavallista enemmän.

Purjelentäjä pyrkii välttämään maastolaskua viimeiseen asti.

”Maastolasku on purjelentäjän kannalta lentoturvallisuusasia. Laskupaikkaa etsittäessä pyritään etsimään paikkoja, joissa ei kasva viljelyksiä ja aiheutuu siten vähiten harmia viljelijöille.”

Aina viljellylle pellolle laskeutumista ei pystytä välttämään, koska esimerkiksi sähkölinjat, metsänreunat ja ojat vaikuttavat asiaan, Pohjola kertoo.

”Tällaisissa tapauksissa kone puretaan ja kannetaan pellolta osissa, jotta kasvusto tallautuisi mahdollisimman vähän. Autolla kasvustopellolle ajetaan vain maanomistajan luvalla.”

Lähi-Tapiolan korvauspäällikön **Jussi Korpelaisen** mukaan oikea osoite korvausvaatimukselle näissä tilanteissa on vahingon aiheuttanut lentäjä, joka sitten voi kääntyä oman vakuutusyhtiönsä puoleen.

SATU LEHTONEN

HANNU NISSI

Kaksi saksalaista purjelentäjää laskeutui torstai-iltana Hannu Nissin kukkivaan rypsipeltoon.

Pakkausasetuksesta lisäkustannuksia

Vastuu kuluttajapakkauksien keräyksestä ja hyötykäytöstä siirtyy uuden pakkausasetuksen myötä tuottajille.

Kuitu-, metalli- ja lasipakkauksia kerätään vuoden 2016 alusta 1 850 ja muovipakkauksia 500 keräyspaikassa.

Teollisuudelle ja kaupalle muutos tuo vuodessa kymmenien miljoonien eurojen lisäkustannukset.

Elintarviketeollisuus on merkittävä pakkaaja. Tämä aiheuttaa väistämättä painetta siirtää kustannuksia elintarvikkeiden hintoihin.

”Pakkausten kierrätykseen tulevat muutokset vaikuttavat negatiivisesti kotimaisen elintarviketeollisuuden kannattavuuteen. Alan kilpailukykyä ja kuluttajien ostovoimaa ei saisi heikentää nykyisessä taloudellisessa tilanteessa”, sanoo toimialapäällikkö **Anna Vainikainen** Elintarvikealan liitosta.

Kuluttajapakkausten keräyksen ja hyötykäytön organisoi Pakkausalan Ympäristörekisteri (PYR) yhteistyössä pakkausalan tuottajien kanssa.

”Nyt neuvotellaan muiden toimijoiden kanssa yhteistyössä, että kuluttajille voidaan tarjota hyvin palveleva ja tehokas järjestelmä.Myös kunnat voivat halutessaan yhä palvella kuntalaisia pakkausten keräyksessä tuottajayhteisöjen kanssa”, toimitusjohtaja **Juha-Heikki Tanskanen** PYR:stä sanoo.

Valtioneuvosto hyväksyi pitkään viipyneen pakkausasetuksen torstaina.

SARI KESKITALO

» Elintarviketeollisuus on merkittävä pakkaaja.

Syksyn E-vitamiinit kannattaa tilata nyt!
Ennakko-ostajan etu -20%
Valmistaudu syksyn ruokintaan ajoissa ja tee tilaus Suomen Rehun E-vitamiinivalmisteista heti.
Ennakko-ostajan etu on voimassa 23.6.–31.8.2014!
AGRI MARKET
www.agrimarket.fi
Tuotetiedot: www.suomenrehu.fi
Suomen Rehu